

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 113

LEBBS naujienos

2019 m. gruodis

**„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32**

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

Kalėdiniai sveikinimai

Reportažas iš LEBBS konferencijos

Mintys apie dvasinę vienybę

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 80 metų

EBF maldos kalendorius

Mieli „Tiesos Draugo“ bičiuliai,

širdingai sveikiname jus visus su artėjančiomis šventėmis! Tesilieja Dievo šviesa į Jūsų namus, šeimas, širdis, bažnyčias, tesustiprina Jo Dvasia Jūsų dvasią, tesaugo Jūsų protus nuo piktojo, telaimina Jūsų maldas ir tepagimdo Jūsų širdyse karštą norą drauge veikti Jo Karalystės labui, vienas kito paguodai, Jėzaus Kristaus liudijimui, mūsų tautos atsivertimui, atgimimui ir Gyvenimui.

„Tamsybėje tūnanti tauta išvydo skaisčią šviesą, gyvenantiems ūksmingoje mirties šalyje užtekėjo šviesybė.“ Mato 4,16

Jėzus Kristus yra pasaulio šviesa. Jis yra mūsų šviesa. Jis atėjo ir tam, kad mus įgalintų būti šviesa, skleisti Jo Gerąją naujieną visiems žmonėms. Jis sakė: „Jūs – pasaulio šviesa.“ (Mato 5,14a)

Priimkime šį pašaukimą.

Su šviesa, meile ir viltimi,

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos sekretoriatas ✓

„Dvasios vienybės beiėškant“

Po ilgos pertraukos, 2019 m. lapkriėio 9 d. Panevėžio „Dievo malonė“ baėnyėioje įvyko Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos konferencija. Apie tvarią Sąjungos ateitį, dvasinę vienybę pakalbėti susirinko gausus būrys sąjungos baėnyėių atstovų iš Visagino, Kauno, Vilniaus, Maėeikių, Ylakių, Klaipėdos, Šiaulių ir Panevėžio, taip pat atvyko nemaėai laisvų klausytojų iš nesąjunginių Kauno, Utenos ir Vilniaus baėnyėių.

Konferenciją pradėjome su Dievo žodžiu, malda ir Dievo garbinimu. Linos Toth vedami, konferencijos dalyviai drauge giedojo giesmes ir susitelkė ties pasakojimu iš Jono evangelijos 21 skyriaus apie Jėzaus mokinius, po Jėzaus mirties grįžusius žvejoti. Maldoje apmąstėme jų nusivylimą bei džiaugsmą vėl sutikus ir atpaėzinus savo Vieėpatį. Konferencijoje taip pat sveėiavosi Europos baptistų federacijos prezidentas Meego Remmel (Estija). Klausėmės jo pamokslo, kurio metu jis dalinosi Estijos bendruomenių sąjungos patirtimi, pabrėėė, kaip svarbu, kad mūsų istorinis kontekstas nepadarytų mūsų jo įkaitais, nes Dievas ir Jo planai didesni nei mūsų situacija. Meego ragino visus vienytis dėl svarbiausių dalykų, o antrinius atidėti į šalį.

Sąjungos pirmininkas Irmantas Pinkoraitis perskaitė ilgameėio LEBBS pirmininko Alberto Latuėio referatą dvasinės vienybės tema. „Dvasios vienybę privalu vertinti labiau negu savo įvairoves ir skirtumus, kurie mums kartais labai brangūs. Skirtumai egzistuos savaime ir be mūsų pastangų. Trūkstant vienybės reikia praėyti Šventosios Dvasios malonės, kad grėžtų mūsų širdis į Kristų. Kaėkas yra pasakęs: „Kai mes arėiau Kristaus, tai esame arėiau vienas kito.“ Pilną referato tekstą rasite žemiau.

Dalyviai buvo pakviesti pasidalinti apmąstymais į tai, kas buvo išgirsta. Pasisakė kiekvienos Sąjungos baėnyėios atstovai. LEBBS pirmininkas Irmantas Pinkoraitis palinkėjo „dirbti vienybės linkme, kad Kristaus vardas iš tiesų būtų skelbiamas. Jei nuolat gyvensime praeityje, negatyviuose patyrimuose, gyvenimas apkars.“ Pasisakymai buvo užbaigti bendra atgailos malda, visi nuoėirdėiai šaukėsi Dievo ir praėydami atleidimo dėl praeityje įvykusių nesusipratimų ir skriaudų, patikėjo Jam vadovauti bendruomenėms, drauge ieėkant dvasinės vienybės. Kaip vieną iš atgailos ženklų, susirinkimas taip pat vienbalsiai nutarė skirti Albertui Latuėiui LEBBS pirmininko-emerito vardą.

Iėsigryninus bendrą susirinkimo viziją – vienytis ir drauge veikti Dievo garbei – metams buvo patvirtinta nauja taryba. Irmantui Pinkoraiėiui pasitraukus iš pirmininko pareigų dėl sveikatos, naujuoju pirmininku vienbalsiai paskirtas Henrikas Žukauskas (Klaipėda/Vilnius). Jo pavaduotoju paskirtas Aleksandras Kostinas (Panevėėys). Iėrinkti kiti Tarybos nariai: Saulius Gricius (Klaipėda), Vladimiras Stasenko (Visaginas), Vladimiras Sereda (Kaunas), Lina Toth (Klaipėda/Didėioji Britanija), Arnoldas Matijoėius (Vilnius). Tarybos vykdomąja sekretore paskirta Dana Podriabinkina-Kalytienė.

Susirinkimas buvo užbaigtas susikibus už rankų, giedant žinomos, baptistų bendruomenėje gimusios ir daugeliui kartų brangios giesmės žodėius: „Palaimintas ryėys, kurs vienija visus, kaip brolius Kristaus meilėje tvirtai sujungia mus.“

Dana Podriabinkina-Kalytienė, LEBBS vykdomoji sekretorė ✓

Mintys apie dvasinę vienybę

Past. Alberto Latužio referatas, perskaitytas Lietuvos ev. baptistų sąjungos konferencijoje Panevėžyje 2019 m. lapkričio 9 d.

Svarbiausiuose dalykuose – vienybė,
antraeiliuose – laisvė,
visame – meilė.

Augustinas Hiponietis
(354-430)

*Su visu nuolankumu bei meilumu, su didžia kantrybe palaikykite tarpusavio meilę, **uoliai sergėkite Dvasios vienybę taikos ryšiu.***

Vienas kūnas ir viena Dvasia, kaip ir esate pašaukti į vieną savo pašaukimo viltį.

(Ef 4,2-4)

Pastaba: prof. A. Jurėno vert. - „išlaikyti Dvasios vienybę taikos ryšiu“.

Naujas rusų vert. – „sergėkite Dvasios vienybę sutvirtindami ją taikos ryšiu“.

Dvasios vienybė – kas tai yra? Kaip ją identifikuoti, kaip išmatuoti, apibrėžti? Pagaliau, ką reikėtų daryti, kad Dvasios vienybė atsirastų ten, kur jos nėra, ir kaip ją išsaugoti, jei ji yra?

Kad vadinamame krikščioniškame pasaulyje, kuriam priklauso daugiau nei 2 milijardai Žemės gyventojų, vienybės trūksta, yra daugiau negu akivaizdu. Ir jei kur nors įžvelgiame dvasinės vienybės apraiškas, jos, reikia pripažinti, yra gana trapios. Ne veltui ap. Paulius ragina **uoliai** sergėti Dvasios vienybę.

Kokios gali būti dvasios vienybės trūkumo priežastys? Gal dėl to, kad susiskaldę krikščionys neturi vieningo vadovaujančio pasaulinio centro? Bažnyčia bandė sukurti tokį centrą Romoje, konkuruodama su kitu centru Konstantinopolyje. Bet kas iš to išėjo, visi matome. Kodėl?

- Pirmiausia dėl to, kad kuriama vienybė **neturėjo biblinio pagrindo**. Buvo siekiama uniformuotos vienybės

su visiems privaloma uniforma ir praktika. Tuo tarpu Naujajame Testamente matome užprogramuotą formos, praktikos ir veiklos įvairovę Bažnyčioje – Kristaus kūne, kuris nėra sudėtas iš vieno nario, bet daugelio. (1 Kor 12,14-15) Tą tiesą patvirtina ir apaštalių amžiuje egzistavusių bendruomenių – Kristaus surinkimo – įvairovė (Apd; laišakai ir Apreiškimo knyga).

- Antra priežastis, dėl ko nepasisekė bandymai sukurti ir išsaugoti vieningą Bažnyčios centrą, buvo nepaisymas vienos labai svarbios Naujojo Testamento nuostatos: Bažnyčios nariai kaip **Kristaus kūnas** su visa įvairove yra žemėje, bet šio kūno **Galvos** fiziniu pavidalu čia nėra. Galva – tai prisikėlęs Kristus! „*Jį patį (t. y. Kristų) pastatė viršum visko, kad būtų galva Bažnyčios, kuri yra jo Kūnas.*“ (Ef 1,22)

- Būtų galima paminėti dar vieną priežastį. Tai **Šventosios Dvasios faktorius**, nes kalba eina ne apie vienminčių žmonių sumanymą. Susitarimas tarp žmonių nebūtinai blogas dalykas, bet jo gali nepakakti siekiant dvasinės vienybės. 1 Kor 12,13 skaitome: „*Mes visi buvome pakrikštyti vienoje Dvasioje, kad sudarytume vieną kūną, visi – žydai ir graikai, vergai ir laisvieji; ir visi buvome pagirdyti viena Dvasia.*“ Žydai ir graikai, vergai ir laisvieji – kokia įvairovė ir kokie dideli skirtumai tarp jų! Šio pasaulio „išminčiai“ paaiškintų, kad iš to nieko gero neišeis, bet Dievo užmojis yra būtent iš tokių skirtybių sudaryti vieną kūną – **Kristaus surinkimą**. Norėtusi sakyti, jog tai neįmanoma, bet Dievas pasirūpino, kad tai taptų įmanoma. Jis pakrikštijo (panardino) vienoje Dvasioje, kad sudarytume vieną kūną (gyvą organizmą). Mes buvome ne tik išoriškai panardinti, bet ir iš vidaus pagirdyti viena Dvasia! Žinoma, čia kalbama ne

apie momentinius specialius ritualus, bet apie Šventosios Dvasios veikimo ir vadovavimo pastovų procesą, kuris mus su visais mūsų skirtumais antraeiluose dalykuose sutelkia į vienybę Kristuje.

Norėčiau pasidalinti vienu geru pavyzdžiu. Prieš 40 metų teko lankytis Gruzijos (Sakartvelo) sostinėje Tbilisyje. Šiame daugiataučiaame mieste XIX amžiaus antroje pusėje veiklą pradėjo nedidelė baptistų bendruomenė, prie kurios atsiradimo nemažai prisidėjo mūsų tautietis Martinas Kalvaitis. Auganti bendruomenė išplėtojo tarnystę keturiomis kalbomis. Mūsų apsilankymo metu ši registruota bendruomenė turėjo 2 200 narių su bendra vadovų taryba ir ūkine-finansine veikla. Laikas maldos namuose buvo padalintas keturioms tautinėms bendruomenėms, atsižvelgiant į kiekvienos grupės poreikius: gruzinų, rusų, armėnų ir osetų, o savo vidinius reikalus jos tvarkė autonomiškai. Pirmoje sekmadienio pusėje iš eilės vyko ketverios pamaldos skirtingomis kalbomis, o vakare dar susirinkdavo pageidaujantys iš visų tautinių grupių. Paklausus, kaip jiems čia sekasi gyventi kartu, man atsakė: „Mes visi tikrai skirtingi ne vien kalbiniu požiūriu, bet esame susitarę vieni kitų atžvilgiu laikytis pagarbiai ir nesikišti į atskirų tautinių bendruomenių reikalus, o tarnavimą Kristui atsakingai laikyti bendru prioritetu.“ Toks susitarimas ir sąžiningas jo laikymasis labai pasiteisino ateistinės priespaudos metais.

Pora pavyzdžių apie išsigydomą nuo susiskaldymo viruso.

1. Klaipėdos baptistų bendruomenė, džiaugsmingai startavusi 1841 metais, turėdama per 30 narių ir nemažą būrį lankytojų, suskilo praėjus nuo pradžios vos porai mėnesių. Vargu ar kas nors iš jų dėl to džiaugėsi, bet liūdna buvo visiems. Paaiškėjo ir skilimo priežastis. Pasirodo, jų paskirtasis pirmasis ganytojas Eduardas Grimas nesąs toks, koks turėtų būti. Kai kam atrodė, kad jis turi būti toks pat, kaip ir charizmatiškasis Gerhardas Onkenas, kuris buvo trumpam atvykęs iš Hamburgo ir

pakrikštijęs pirmuosius narius. Kitiems atrodė, kad toks reikalavimas nerealus ir niekur neveda. Vėliau buvo įvardyta, jog tai įvyko dėl kai kurių aktyvių narių silpnybių, kalbų ir veiksmų. Blogas darbas buvo padarytas, ir keistai atrodė nedideliame mieste nelabai draugiškoje aplinkoje net dešimt metų dvi atskirai veikiančios bendruomenės. Bet šiuo atveju buvo svarbu, kad abi pusės nesijautė gerai ir kentėjo dėl vienybės nebuvimo. Tikinčiųjų atgaila ir maldos sugražino į bendrystę ir tarnavimą Dievui kartu.

2. Panašus atvejis buvo Latvijos baptistų istorijoje. Augančioje bendruomenių sąjungoje buvo daugiau negu 100 bendruomenių, bet 1926 m. įvyko skilimas ir įsisteigė Antroji baptistų bendruomenių sąjunga. Dėl to įvykio džiaugėsi nedaugelis, o dauguma suprato, kad tai nebuvo geras liudijimas tautoje ir kad dėl bendruomenių vienybės atkūrimo reikia prašyti Dievo pagalbos.

Maldos buvo išklausytos, ir po aštuonerių metų, abiem pusėms atlikus paruošiamuosius darbus, įvyko susitaikymo konferencija. Abi bendruomenių sąjungos vėl susiliejo. Vienas iš Antrosios sąjungos iniciatorių, negalėdamas dėl ligos dalyvauti susitaikymo konferencijoje, atsiuntė laišką, kuriame išpažino savo asmenišką kaltę ir prašė brolių ir seserų atleidimo.

Koks mūsų požiūris ir patirtis dvasinės vienybės srityje?

Iš patirties galiu paliudyti, kad valstybinio ateizmo spaudimo laikais vienybės klausimas buvo savaime svarbus. Kelios tuomet egzistavusios baptistų bendruomenės ar grupės ir sekmininkai suvokė, kad tikinčiųjų dvasinė vienybė yra labai brangintina Dievo malonė.

Tiesa, buvo keletas nenusipėjamo elgesio sekmininkų grupelių ar atskirų asmenų, su kuriais nelabai susikalbėjo ir patys sekmininkai. Tokiu atveju negalėjo būti nė kalbų apie vienybės dvasią.

Per keletą bendravimo metų neretai kildavo mintis įsteigti realiai bendraujančių bendruomenių legalų susivienijimą, o to meto valdžios įstatymai tai leisdavo. Neskubant buvo ieškoma galimybių, kaip tai teisingai padaryti.

Lygiai prieš 40 metų, **1979 m. lapkričio 9 dieną (!)** Vilniuje buvo įsteigtas Lietuvos evangelikų krikščionių baptistų bendruomenių susivienijimas, kuris veikė iki 1989 m., kai iš jo išstojo sekmininkai, norėdami įsteigti savo bendruomenių sąjungą. Todėl 1990 m. Klaipėdos, Kauno, Ylakių ir nauja Visagino bendruomenė pradėjo konsultacijas dėl savarankiškos baptistų bendruomenių sąjungos atkūrimo. Šio rašinio apimtis neleidžia apžvelgti paskutinių dešimtmečių mūsų bendruomenių gyvenimą, veiklą, džiaugsmus ir bėdas. Dėl suprantamų priežasčių negaliu būti ir šio laikotarpio vertintojas.

Keletas pastabų ir palinkėjimų žvelgiant į ateitį.

1. Būtina teisingai ir sąžiningai Šv. Rašto šviesoje įvertinti mūsų Sąjungos, bendruomenių ir mūsų pačių dvasinę būklę. „*Tegul kiekvienas iširia savo darbą, ir tuomet galės didžiutis pats sau, nesilygindamas su kitu.*“ (Gal 6,4)

2. Dvasios vienybę privalu vertinti labiau negu savo įvairoves ir skirtumus, kurie mums kartais labai brangūs. Skirtumai egzistuos savaime ir be mūsų pastangų. Trūkstant vienybės reikia prašyti Šventosios Dvasios malonės, kad gręžtų mūsų širdis į Kristų. Kažkas yra pasakęs: „Kai mes arčiau Kristaus, tai esame arčiau vienas kito.“

3. Jėzus savo kunigiškoje maldoje prašo, kad Jo sekėjai siektų **tobulos**

vienybės, kuri yra geras liudijimas netikinčiam pasauliui (Jn 17,23).

4. Praktiškas pastebėjimas. Dvasinė vienybė yra geras pagrindas skirtingo pajėgumo bendruomenėms įteisinti savitarpio tarnystę, ypač tada, kai reikalinga dvasinė, finansinė ar kitokio pobūdžio pagalba. Atsakinga ir įteisinta bendruomenių vienybė duoda galimybę esant reikalui komunikuoti su visuomene ir pasaulietinės valdžios institucijomis. Pvz., Ylakių baptistų bendruomenė dėl informacijos stokos 1999 m. buvo praradusi juridinio asmens statusą. Sąjungai tarpininkaujant vyriausybės atstovas ir Teisingumo ministerija juridinį statusą atkūrė be naujos registracijos procedūros. Vėliau tarpininkaujant buvo įteisinti šios bendruomenės pastatai ir žemės sklypas, išvengiant teisminių procedūrų. Mūsų Sąjungos bažnyčiose sudaromos santuokos yra valstybės pripažįstamos.

Esu tvirtai įsitikinęs, nes ir gyvenimas tai įrodė, kad bendraujant su tikėjimo namiškiais užsienio šalyse labai svarbus, o kartais ir lemiamas, yra mūsų bendruomenių vienybės klausimas. Tikriausiai ne vienas iš jūsų galėtumėte tai paliudyti.

Vienas iš Jėzų kryžiaus mirčiai pasmerkusių buvo vyriausiasis kunigas Kajafas. Evangelistas Jonas jį pavadino pranašaujančiu, kad „*Jėzui reikės mirtį už tautą, ir ne tik už tautą, bet tam, kad suburtų į vienybę išsklaidytuosius Dievo vaikus.*“ (Jn 11,51-52) Todėl turėtume suprasti, kad tikinčiųjų vienybė yra Dievo valia mums, patvirtinta Jėzaus Kristaus krauju.

Jūsų

Albertas Latužis ✓

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 80 metų

1939 m. „Tiesos draugo“ Nr. 11-12 puslapiuose, Lietuvai atgavus Vilniaus kraštą, Teodoras Gerikas (Lietuvos baptistų susivienijimo pirmininkas) rašė štai taip:

Mūsų tikėjimo broliai Vilniuje. Dar negalėjome jų aplankyti laisvoje sostinėje, bet turime žinių, kad tokių yra. Yra maldos namai, kur darbuojasi gudų tautybės pamokslininkas br. Lukjanas Apanasionokas. Bendruomenėje yra 41 narys. Esame užmezgę su jais raštiškus santykius ir žinome, kad jie yra gana sunkioje padėtyje. Visur renkamos aukos vilniečiams.

Be baptistų, Vilniuje ir Vilniaus krašte yra ir kitų evangelikų. Spaudoje jau buvo rašyta apie ev. liuteronus ir reformatus, taip pat ir anglikonus. Yra metodistų ir gana didelė sekmininkų bendruomenė.

Vilniuje yra ir mūsų pažįstamasis brolis M. Ruda. Jis siunčia sveikinimus visiems, kurie jį pažįsta. Buvusioje Lenkijoje buvo daugiau žydų krikščionių, iš kurių keletas dabar yra Vilniuje, kur jiems patarnauja br. A. Malcmanas. Jis taip pat yra izraelitas ir nuoširdžiai liudija apie savo Mesiją. Dalis jo šeimos pateko į Rusijos užimtą Voluinę. Jiems sugrįžti į namus vokiečių užimtoje Lenkijos dalyje nebėra galimybių.

Žinios apie tikinčiuosius buvusioje Lenkijoje. Iš pabėgėlių ir laiškų sužinome apie jų padėtį sunaikintoje Lenkijoje. Dalis baptistų bendruomenių pasiliko Sovietų Rusijos pusėje, dalis – Vokietijos pusėje. Stipriau nukentėjo vokiškosios bendruomenės, ypač nuo įniršusių lenkų partizanų veiklos. Yra žiauriai kankintų ir nužudytų. Varšuvos vokiečių baptistų bažnyčia sugriauta. Pastorius dr. J. Festeris sužeistas, o jo septyniolikmetis sūnus granatos užmuštas.

Sovietų pusėje nuo karo veiksmų tikintieji nukentėjo mažiau, bet šiaip nuotaika ten prislėgta. Tiesioginio persekiojimo dar nesą, bet tikintieji jaučia, kad jie nepageidaujami.

Iš Lietuvos darbo lauko. Didieji pasaulio įvykiai paliečia ir mus. Mūsų bendradarbiai iš Amerikos, kurie iki šiol dirbo Rokiškio apylinkėse, br. Gylys ir Tamošiūnas lapkričio 27 d. išvyko į Ameriką. Ses. Gylienė su sūnumi Jonu pasilieka Lietuvoje darbuotis sekmadieninėje mokykloje Rokiškio bendruomenėje. Čia pasižadėjo dirbti br. A. Jurėnas. Viešpats telaimina jį ir tesuteikia jėgų ir išminties.

Rengiasi mus palikti ir ses. Laura Misvikaitė, kuri eilę metų stropiai darbavosi mūsų šalyje. Ji išvyksta į savo gimtinę – Ameriką. Kauno mažasis būrelis (lietuvių) dėl to nuliūdes. Telydi Viešpaties galingoji ranka jos nudurbtą darbą mūsų šalyje ir visur, kur jai teks būti!

Linkime mūsų bendradarbiams laimingai pasiekti (garlaiviu! – A. L.) savo tikslą, nes Dievas, kurio rankoje visas pasaulis, gali apsaugoti nuo visų nelaimių.

Iš [Pasaulinio baptistų aljanso] laiško *Mūsų bendratikiams visame pasaulyje (rašyto karui prasidėjus)*. Sveikiname Jus vardu To, kuriame esame suvienyti. Niekas negali mus atskirti nuo Jo meilės (Rom 8,38-39) ir niekas negali sutrukdyti mūsų draugystės Jame. Jokie jausmai, ar tai būtų laimėje, ar nelaimėje, negali sutrukdyti mūsų dvasios draugystės. Neramumai ir karas gali tiek paveikti, kiek skaidrų saulutės spindėjimą paveikia audros

debesys. Bet jie negali sunaikinti mūsų bendravimo Kristuje, kaip ir audros debesys negali sunaikinti saulės.

Mes esame ir pasiliegame Kristuje Jėzuje. Gyvenkime, mąstykite ir veikime pagal šią įsitikinimą. Rūpesčiai, skausmai ir kentėjimai vargina šiomis dienomis Viešpaties kūną – tikinčiuosius, todėl visi, kurie turi Kristaus dvasią, turi turėti tokius jausmus, kurie nepritaria jokiai luomų, rasių ir tautų neapykantai.

Giliu tikėjimu, nenuslopinama viltimi ir nenugalima meile laikykimės tvirtai. Esame viena Kristuje, ir ši amžinoji vienybė, saugoma mūsų minčių gilumoje, turi apsireikšti skaisčioje, iki šiol nematytoje šviesoje. Šituo išpažinimu, nuo kurio, Dieve duok, kad niekas iš mūsų nenusikreiptų, mes visiems prišaukiame: „Malonė mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, Dievo meilė ir Šventosios Dvasios draugystė tebūna su visais!“

Pasaulinio baptistų aljanso vadovai

J. H. Rushbrooke, George W. Truett, W. O. Lewis, Clifton D. Gray, Louie D. Newton

Parengė A. Latužis ✓

Europos baptistų federacijos (EBF) maldos kalendorius

2020-ųjų kalendoriaus dar neturime, bet Kalėdų metu visa Europos baptistų federacija melsis už Lietuvą. Štai visas šio mėnesio maldos kalendorius:

Gruodžio 2-9:

Moldovos evangelikų krikščionių-baptistų bažnyčių sąjunga

Bendruomenių skaičius:	482
Bendras narių skaičius:	19 578
Prezidentas:	Ion Miron
Generalinis sekretorius:	Nicolae Vozian

Gruodžio 9-15:

Rumunijos baptistų sąjunga

Bendruomenių skaičius:	1 722
Bendras narių skaičius:	98 672
Prezidentas:	Viorel Iuga
Generalinis sekretorius:	Ioan Ardelean

Gruodžio 16-22:

Broliška Slovakijos baptistų sąjunga

Bendruomenių skaičius:	24
Bendras narių skaičius:	1 931
Prezidentas:	Benjamin Uhrin
Viceprezidentai:	Zoltán Kakaš ir Ján Szöllős

Gruodžio 22-29:**Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga**

Bendruomenių skaičius:	8
Bendras narių skaičius:	290
Prezidentas:	Henrikas Žukauskas
Vykdomoji sekretorė:	Dana Podriabinkina-Kalytienė

Gruodžio 30 – sausio 5:**Velso baptistų sąjunga**

Bendruomenių skaičius:	406
Bendras narių skaičius:	12 423
Prezidentai:	Peter Dewi Richards ir Mark Thomas
Generalinė sekretorė:	Judith Morris

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. ✓

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu – NESIŪSTI.

© **Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga**

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

Įmonės kodas: 192077697

AB SEB bankas, Banko kodas: 70440

Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925